

Katrien Dessers

TUINFEEST

Ik zet een ladder op de tafel en hak
mijn moeder uit de lucht.
De hemellagen breken
tot het ooms en tantes regent.
Met een glazen schop graaf ik mijn vader op.
Hij kruipt. Molshopen spugen
ouders van ouders van ouders uit.

We zitten aan de ronde tafel, gedekt
met ons geweekte dorp.
Ik spoel mijn mond door met verhalen
waarin ik niet bestond, ontpit de huizen,
kauw op straten, bespat
het speelplein, de lege banken
rondomrond.

EEN HOND LEGT ZICH NEER

Ik volg de stippellijn van pruimelaars
en vul ze in met blauwe zanddeegtaart,
de lauwe tuin in huis gehaald.

waar ik meegroeide met gras, verwaald
langs sprokkelpaden, de lommer van het blad-
groen afgescheurd.

Ik snij de steenpit uit mijn handen, stoof
spoken op zoete banken, de tafels
versleten. Een hond legt zich neer,

door dichters begrepen.

